

TOPRAK

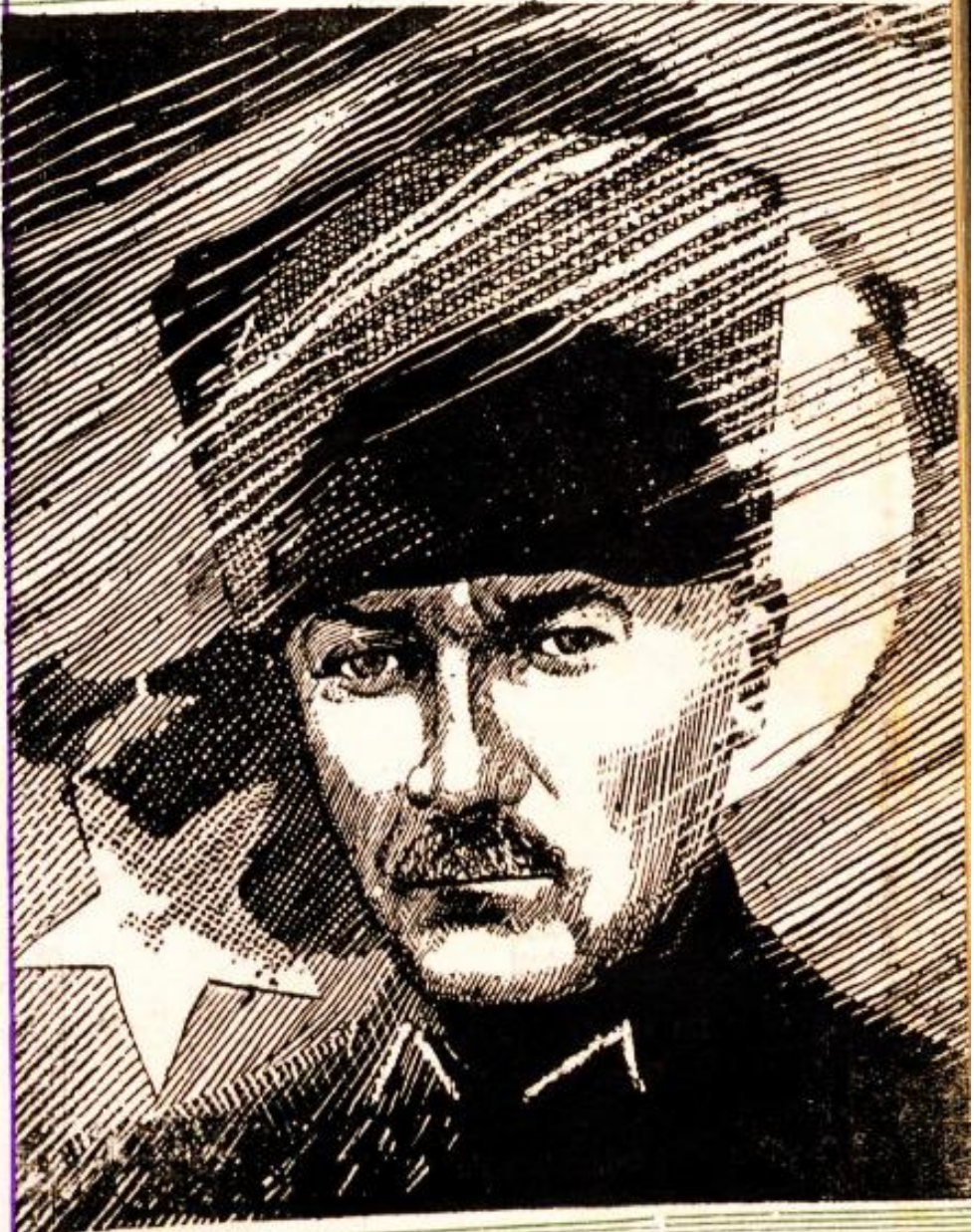
Aylık ÜLKÜ Dergisi

Bu Sayıda

Nejdet Sançar
Doç. Faruk K. Timurtaş
Kemal Göksel
Müstecip Ülküsal
Prof. Orhan Tuna
Dr. Mehmet S. Aygen
Cemal Oğuz Öcal
Enver Tuncalp
Kemal F. Çoşkuner
Hüseyin Kapıcıoğlu
Mehmet Alptürk
İsmail A. Sarar
Uğur Okay
Z. Babakurban
Darendelioglu

27 Mayısın 3 Büyük Heyecan Kaynağı

VATAN - BAYRAK - ATATÜRK

Sayı : 68 1 TEMMUZ 1960 50 Kr.

(Bu sayımız 7000 adet basılmıştır)

Bulanık Su Avcıları

Karayı ak, akı kara göstermek itiyadında olan bazı Bâbiâli kalemsörleri, son günlerde ancak normal bir resim hocası olup, psikoloji ve pedagoji kültüründen mahrum, hiç bir Avrupa memleketinde bir tedris sistemini tatbik imkân bulamamış Tonguç babanın ölümünü büyük ve milli bir kayıp olarak vasıflandırmaları hem gülünç, hem de korkunçtur.

Gülünçtür, zira, Tonguç milli değer olmaktan çok uzak, korkunçtur, onun zihniyetinde tekrar köy enstitülerini hortlatmak gayesi var. Adı değiştirilmiş olan bu okulların, tekrar «Köy Enstitüleri» şekline sokulmaları belki mümkündür ama, Tonguç'un zihniyetini bu okullarda yaşatmak artık mümkün değildir. Malûm kişilere bu hakikat hiç olmazsa malûm olmalıdır.

Sahibi

ve

Bu sayıda yazı işlerini
fiilen idare eden

Darendelloğlu

İLHAN EGEMEN

Idarehane :

Beyazıt, Aydın Saray No. 17

Telefon : 22 47 28

Muhabere Adresi :

Posta kutusu 30 — Beyazıt - İst.

Abone :

Senelik 6 lira

Memur - Subay - Talebeye 5 lira.

6 aylık istisnasız 3 lira

Basıldığı yer :

Beyazıt Matbaası

BİRLİK RUHU

Nejdet SANÇAR

Cemiyetlerin ayakta durabilmeleri için yalnız maddi kuvvete değil, en az onun kadar mânevî kuvvete de ihtiyaçları vardır. Mânevî kuvvetler arasında «birlik ruhu» nun yeri mühimdir.

Birlik ruhu, bir milletin fertlerinin, şahsî menfaatlerinin üstünde büyük ve ma'şerî bir duygu ile birbirlerine bağlanmaları neticesinde meydana gelebilir. Bu büyük ve yüksek duygu da elbette ki millet ve memleket sevgisi olacaktır. Bir cemiyetin insanları, milletlerini ve yurtlarını candan seven kimseler oldukları takdirde, bu sevgi onları milli ruhla doldurur ve milli ruhla dolan gönüller ise birbirlerine görünmez zincirden bağlarla bağlanır. Mânevî kuvvetlerin en büyüklerinden biri olan birlik ruhunu yaratacak olan, işte budur.

Millet ve vatan sevgisine dayanan birlik ruhunun cemiyetlere neler kazandırabileceğine insanlık tarihinde misaller bulmak zor değildir. Bizim için bu misallerin en güzeli İstiklâl Savaşı'mızdır.

Birinci Dünya Savaşı'nın sonunda, Türk milleti, kendisini yok etmek isteyen düşmanlara karşı silâha sarıldığı sırada, maddî kuvvetimiz böyle büyük bir mücadeleyi yapabilecek derecede değildi. Ancak, mânevî kuvvetlerimiz ve bu arada millet ve vatan sevgimiz ayakta idi. O tarihte, milletimizin muhtaç bulunduğu birlik ruhunu da işte bu sevgi yaratmıştı. Batı sömürgeciliğinin âleti olan Yunan ordusunun Akdeniz sularına gömülmesinde, memleket ve millet sevgisi temeli üzerinde yükselen bu birlik ruhunun rolü elbette ki büyüktür.

İstiklâl Savaşı'ndan sonra çeşitli sebeplerle zayıflamaya başlayan bu ruh, son on beş yirmi yıl içinde ve bilhassa yakın senelerde yok oldu denecek kadar azaldı. Dış merkezlerden idare edilen ve son imparatorluğumuzun artıkları bir takım şer kuvvetleri tarafından bizi birbirimize düşman gruplar haline sokmak için girilen propagandalara, iktidar hırsıyla yapılan parti kavgaları da eklenince, Türk cemiyeti, bu kuvvetli mânevî silâhtan mahrum edilmiş bir hale düştü.

Eşiğinde bulunduğumuz devir, İstiklâl Savaşı'mızın bu büyük mânevî kuvvetiyle yeniden silâhlanmamızı gerektirmektedir. Çünkü bu devirde bir savaş, bir mânevî savaş devri

27 MAYIS İNKİLÂBININ MANA ve EHEMMİYETİ

Doç. Dr. Faruk K. TİMURTAŞ

27 Mayıs sabahı doğan güneş, Türk milletinin kaderi üzerine yeni bir aydınlık getirdi. Partülerarası münasebetlerin çok bozulduğunu, bir kardeş kavgasının yakın olduğunu gören Türk silâahlı kuvvetlerinin devlet idaresini ele alması ile, son yılların bilhassa son ayların tahammül edilmeyen karanlığı ve boğucu havası, yerini ışığa ve ferahlığa bırakarak ülkemizden kalkmış bulunuyor. Böyle bir inkılâp, başka milletlerin tarihinde yoktur, olamaz da. Bu, ancak büyük Türk milletine lâyık olgun ve şerefli bir davranıştır.

Türk milletinin gençliği ve ordusu vasıtasıyla harekete geçmesinin sebebi, insan hak ve hürriyetlerinin eski iktidarcaya ayaklar altına alınmasıdır. 27 Mayıs ihtilâli zulme karşı bir şahlanıştır.

Büyük ihtilâlümüzün mânâsı da büyük ve şümullüdür, çeşitli yönlerden incelemeğe değer.

Belirtilmesi gereken en ehemmiyetli husus, askerî inkılâbın bir diktatörlük meydana getirmek için değil, diktatör-

lüğe yeltenen bir zümreyi ortadan kaldırmak için yapılmış olmasıdır. Başka memleketlerde umumiyetle ordu bir diktatör rejimi kurmak için iş başına geçer. Memleketimizde ise kahraman silâahlı kuvvetlerimiz, demokratik bir cumhuriyet kurmak maksadıyla idareyi ele almış bulunmaktadır. Bu asil hareket, bütün dünya için çok şerefli ve imrenilecek bir örnek teşkil etmektedir. 27 Mayıs ihtilâlinin en büyük mânâlarından biri, işte bu faziletli davranıştır. Bu husus kadar ehemmiyetli ve bence asıl üzerinde durulması gereken bir başka nokta da, ihtilâlin üniversite gençliğinin 28 Nisan'da hak ve hürriyetler uğruna döktüğü kana dayanmasıdır. Yurdumuzda ilk defa din Türk gençliğinin kanı. Büyük Atatürk, olarak insan hakları için kan dökülmüştür. Hem de kanların en mübareği, aydın Türk cumhuriyeti, istiklâli ve vatanını koruma vazifesi verdiği Türk gençliğinin şuurlu ve azimli temsilcileri aziz üniversiteli kardeşlerimiz, milletimizin şeref ve haysiyeti için, göğüslerini kah-

Devamı 17 de

olacaktır. Bu mânevî savaş devrinin şer kuvvetlerinin hiyleleri ve küçük politikacıların ihtirasları ile lekelenmemesi, ancak İstiklâl Savaşı'mızdaki birlik ruhunun, aşılmaz ve zaptedilmez bir kale gibi, bu kötü kuvvetlerin karşısına dikilmesiyle mümkün olur.

Bu aşılmaz ve zaptedilmez kaleyi yeniden meydana getirecek olan, memleket ve vatan sevgisidir. Çünkü, bir milletin fertlerini birbirlerine bağlayacak bu sevgiden daha kuvvetli bir başka vasıta olamaz.

Bugün, kalplerinde bu büyük sevgiyi taşıyanlara, bir büyük vazife düşmektedir. Bu vazife, bir takım küçük politikacıların, ilk fırsatta hortlayacağı muhakkak olan aşırı partililik oyunlarına kanmamaktır. Çünkü, şahsî menfaat temeline dayanan aşırı ve bunun neticesi milleti parçalayıcı partililik oyunları, yarın cemiyetimizi yine felâketin kucagına atabilir. Eski politika kurtlarının bu küçük oyunlarına karşı en büyük korunma vasıtası, Türk gönüllerimizdeki vatan ve millet sevgisi ile bu sevgiye dayanan milli ruh, milli birlik ruhu olacaktır.

NEJDET SANÇAR

Hadiselerin Tahlihi

Sâkî iktidarın memleketin âkıbet ve kaderi üzerinde oynadığı kumarın drein sebepleri hakkında şimdiden araştırmalar yapılması lâzımdır. Bundan bazı çevrelerin ve zümrelerin büyük maddi gayeler uğruna iktidarı destekleyici teşvik ve tahriklerinin büyük rolü olduğu âşikârdır.

Prof. Dr. Orhan Tuna

İktidarın iskatı hâdisesinin çok mühim bazı meseleler ortaya çıkardığına şüphe yoktur. resmen tamamiyle teyit edilmemiş olmakla beraber, alâkahıların zaman zaman verdikleri beyanlarla gazete havadisleri hayret, ibret ve hattâ dehşet verici tertip ve tedbirlerin memleketin kaderini korkunç bir âkıbete doğru götürdüğünü sarîh olarak göstermektedir. Filhakika bir neslin bunca fedakârlık, emiyet ve himmetiyle kurulan Türkiye Cumhuriyeti Hükûmetinin, inkılâp hareketlerinin bir zümrenin hırs, ihtiras, hattâ hiyaneti neticesinde tamamiyle sarsılmakta olduğu, vatanperver çevrelerce çoktan anlaşılmış bulunuyordu. Bu itibarla önce mukabil harekete teşebbüs eden üniversite gençliği, sonra da radikal ve aksiyonla muhteris politikacıları memleketin başından uzaklaştıran Ordu, Liddin takdir ve tebriğe lâyıktır.

Şimdi sistem nasıl dejenere olmuş ve ne şekilde meşru yollardan tamamiyle inhiraf etmiştir? Her şeyden evvel şu noktayı unutmamak icap eder ki, 1950 yılında serbest, dürüst ve meşru seçimlerle iktidara gelen ve parlâmento âzâlıklarının çok büyük bir kısmını kazanan Demokrat Parti iktidarının hak ve salâhiyetlerini bu derece kötüye kullanabilmesi, memleketin yüksek menfaatlerini bu derece zedeleyebilmesi için mutlaka bâzı çevre ve muhitlerden teşvik görmüş bulunması icap eder kanaatindeyiz. Bu itibarla bi ravuç bedbaht ve binasip insandan mürekkep mahdut bir zümrenin Devlet ve Hükûmet işlerini suî idare suiistimali hâdiseleri ile

içtimaî muhit arasında bir illiyet rabıtası, sebep ve netice münasebeti olduğu âşikârdır.

Meseleyi bu şekilde tesbit ve teşhis ettikten sonra, bundan istikbal için bazı neticeler çıkarmak zarureti vardır. Kimseyi ve hiç bir zümreyi kasdetmeden söylemek istiyoruz ki, ileride iktidara gelecek her hangi bir parti için de aynı tehlike, aynı dejenere olma ve memleket ve millete zararlı hale gelme tehlikesini daima göz önünde bulundurmak lâzımdır.

Binaenaleyh daha bugünden müstakbel iktidarların tereddisine engel olacak tedbirleri zerinde düşünmek lâzımdır. Ancak bu hususta başvurulacak metodların ve ittihaz edilecek müeyyidelerin tamamen kanun yolu ve maddî tedbirler olmadığına inanıyoruz. Bu yol zarurî bulunmakla beraber, ayrıca içtimaî heyetin bu kabil fertler ve zümrelere karşı davranışlarının büyük ölçüde müessir bulunduğuna kanlız. Bu kabil fertler ve zümreler topluluktan takdir ve iltifat görmemeli, bilâkis mânen mahkûm edilmelidir. Gayri meşru yollardan, yani iktidarın her hareketinin desteklenmesi sayesinde elde edilmiş servetlerin Türk cemiyetinde geniş ölçüde takbih edilmesi, iktidar sahiplerine dayanmak suretiyle iktisap edilen nüfuzun hiç bir itibar ve iltifat görmemesi, halkın buna alıştırılması ve son on yıl zarfında ticaret ve sanayi erbabı arasında, Devlet memur ve müstahdemleri meyanında böyleleri varsa, Türk cemiyeti huzurunda teşhis edilmeleri istikbal için büyük bir femianttır.

Hukuka Bağlı Devlet

KEMAL GÖKSEL

Hukuka bağlı devlet (Etat de droit) sistemine doğru süratle ilerlediğimizi gösteren en kuvvetli nişane ve teminatların başında 27 Mayıs 1960 tarihinden itibaren yürürlüğe giren geçici anayasa-
... gelmektedir.

Hukuka bağlı devlet sisteminin birinci vasfı, iktidarın ortaya koyduğu kanunî müeyyidelerle bizzat kendi salâhiyetlerini tahdit ve takyit etmesidir.

Millî Birlik Komitesi bu yönden târihte az rastlanan bir örnek vermiştir. İhtilâl yoluyla iktidara geldikten hemen sonra, kendi yetkilerini sınırlamaya razı olan bir teşekkül, bir otorite, hemen hemen dünyanın hiç bir tarafında görülmemiştir. Üstelik, bu anayasada çok güzel bir and içme şekli vardır ki, bu da, iş başında bulunan idarenin hukuka bağlılığını manevî yönden daha çok kıymetlendirmektedir.

Hukuka bağlı devlet rejiminin ikinci temel şartı, vazedilen kanunlara, hukukî normlara, bunları koyan idarenin düzenli şekilde uymasındır.

Millî Birlik Komitesi, icraatıyla bu yönden de bize örnek verecek bir tutuma sahip bulunmaktadır.

Ancak, şunu söylemek lâzımdır ki, işbaşındaki idare ve onu kayıtlayan anayasa geçici mahiyettedir.

Asıl mesele, bize yeniden demokrasiyi bağışlayacak anayasanın da, en mükemmel esaslara göre hazırlanması ve yürürlüğe girmesidir.

Bize kalırsa, Millî Birlik Komitesi, ileride tahakkukunu tahayyül ettiğimiz hukuka bağlı devlet rejiminin, kısa vâdeli bir tatbikatını vermektedir.

İktidara namzet partilerimizin, Millî Birlik Komitesinin şu sıralardaki hukukî ve siyasi davranışından alacakları pek çok derslerin ve ilhamların bulunduğu zannediyoruz.

Çabamızın, didinmemizin ve bütün gayretlerimizin müsterek amacı, Türkiye-mizde batılıların anladığı mânada ideal demokrasiyi kurmaktır.

Millî hareketten kendilerine şimdiden mevhum paylar çıkaranların ve her ne şekilde olursa olsun, ideal demokrasi güneşinin doğacağı ufuklara doğru süratle koşuşumuzu durdurmak istiyenle-

rin, hiç olmazsa bu mesut neticeye kadar siyasi hırslarını frenlemeleri çok faydalı olacaktır.

Mühim olan şey, şu veya bu partinin iktidara geçmesi değil, hangi parti olursa olsun, iktidara geçtiği zaman hukuka bağlı devlet rejimini samimiyetle gerçekleştirmesidir.

Hepimiz gözlerimizi Türk Ordusunun açtığı aydınlık yollara çevirmeli ve bu yolun dışında kalan bütün sahalara karşı nazarlarımızı saklamalıyız.

KANLI MEYDAN

28 Nisan 1960, gençliğin şuurlu hareketine ithaf ediyorum.

Baharda melâl var geçmiyor günler
Yürekler yaralı, gülmüyor yüzler.

Caddeler, meydanlar, karadı sanki
Seslerin sedası kısıldı sanki.

Siyah bulutları, çökertti bir yel
Sıkıyor ruhları görünmez bir el

Nihayet boğuldu hürriyet aşkı.
Söze yumruk indi bedene baskı.

Kapılar tutuldu, elde coplarla
Yollar kapatıldı çelik toplarla

Mezâr bahardaki sıkıntı buymuş
Münevver fikrine, zincir vurulmuş

Bir anda tutuştu, genç iradeler
Hürriyet verin, Hürriyet!.. dediler.

Bir tarraka ile, mermiler uçtu
Hürriyet istemek ne yazık suçtu.

Namlular kızardı, meydan kan oldu.
O içten arzular, tarumar oldu

Sil gözün yaşını ağlama bacı
Yaram kapansa da sizler bu sancı

Siyah baş örtülü ak yüzlü ana
Oğlunu, kızını, verdin vatana

Kanlar akmayınca Gazi olunmaz
Uyanan fikirler, kolay uyumaz

Atı'de yemyeşil, bahar olacak
Kanlı meydanlarda güller açacak .

12 Mayıs 1960 / Eyüp

HÜSEYİN KAPICIOĞLU

O S a b a h

Kemal Fedai COŞKUNER

Bizim namı hesabımıza zâhiren bir bayrak dalgalanıyordu. Amma ne çare ki bizler, hürriyetlerinden mahrum edilmiş uşak durumunda idik. Onlar efendilerimizdi. Saltanat onların, keyif onların; gayri meşru olan her şey onlar için mübahtı...

Tarifi zor öyle korkunç yarasalar zühur etti ki; kanatları bir ufuktan bir ufka değer. Güneşimize sed çekti, yıllar var ki her taraf belirsiz oldu. Güneşimiz karardı, Vatan karardı, gece' oldu. Ufkumuza demirden kara perdeler asıldı. Göz gözü göremiyordu. Ne dosttan, ne sevgiliden, ne şuna, ne buna dair haber alınamaz oldu.

Bütün ehli vatan evlerimize çekildik.. Allahım devri kıyamet mi yakın, nedir bu, dedik. Sıtma nöbetlerine tutulmuş gibi titriyorduk. Çektik yorganları üstümüze «Allah» dedik. Dışarıda fırtınalar, korkunç sesler hüküm sürüyor; surattan kan damlıyan baykuşların avaz avaz çığlıkları duyuluyordu. Meydanları artık bir heyulâ gibi dolaşan bu vahşi gölgelere terketmiştik. Zaman zaman yetim hanelerinden akseden hıçkırık sesleri, bu vahşi çığlıklar arasında eriyip gidiyordu.

Uzun yıllara eş bir gece böyle devam etti gitti. Bir an geldi, ölüme eş bir uykudan sıçrayarak uyandık. Dimağlarımız üzerinde âdeta bir şok tesiri yaparcasına yeri göğü sarsarak yükselen bir ses vardı. Dalga dalga karanlıkları yırtan bir ses:

«Yıldırımlar yaratan bir ırkın ahfadıyız...»

Ne bu günün, ne yarının muharrirleri, şairleri zorlamasınlar kendilerini. O sabahın heyecanını ifadeye muktedir olamayacaklar. Tarifi satırlara, notalara sığmıyan bir sabahtı o!.

Sevinç göz yaşlarıyla, ayaklarında pijamaları sokaklara fırlıyan nice dertli âşıklar gördüm o sabat. Bayramların en büyük sevinci içerisinde yıllar var ki sürüp giden dargın çehrelerin bir an-

Devamı 15 de

PAROLA

27 Mayıs 1960

Cuma.

Vakit gelmiş, çatmış,

Geçmeliyiz hücum.

Harbiyeli önde,

Parola (İNKİLÂP)

Her yönde,

Aynı soru ve cevap.

Bir silâh sesinde duyuldu

Bu iyi niyet.

Kaybettiği milleti buldu

Hürriyet...

Kurtuldu mahkûm

Haksız ölümden.

Kurtuldu masum

Zulümden.

Nasıl sevinmez kişi.

Herkes kendini yordu.

Bu işi

Şafak sökmeden,

Kan dökmeden

Başardı şanlı ORDU...

Bahara erişti

Bir anda toprak.

Yıldızlarla sevişti

Şahlanan Bayrak.

Bu inkılâbı yapan

Bir millet.

(Hakkıdır Hakka tayan

Milletimin Hürriyet.)

Senlendi şehir, çarşı.

Türkiye nur içinde.

Radyoda Harbiye Marşı.

Millet huzur içinde.

Değişti şevki ay'ın

Mavi gördük denizi.

Bu tarihi olayın

Her yerde izi.

Taptaze bir hayat,

Yolumuz Hak yoludur artık.

Bir vak'a oldu fakat

Hiç umulmadık:

Yiğit mi yiğit,

Tosun mu tosun,

Bir Teğmenimiz şehit

Millet sağ olsun...

Enver TUNCALP

Son

İnkılâp

ve Dış Türkler

Avukat

Müstecib ÜLKÜSAL

27 Mayıs 1960 tarihinde şanlı ve kahraman Türk ordusu tarafından başarılmış olan son inkılâp, askerlik ruhunun Türk milletinde bir kahramanlık ve yurtseverlik imanı halinde yaşadığını bir daha isbat etmiştir.

Türk milletinin başında bulunanların ödevlerini unutarak, memleket kaygılarından ve milli emellerden uzaklaşarak yanlış yollara saptıkları, vatanı felâket ve tehlike uçurumuna sürükledikleri kesin delillerle anlaşıldığı anda —Hızır gibi yetişen— bir asker çıkmış ve onun mukadderatını eine almıştır. Daha yakın tarihte hârikalar yaratmış olan bu ruh, 27 Mayıs'ta kudret ve kabiliyetini tekrar göstermiş ve bir anda Türk milletinin içine doluvermiştir. Bu son inkılâp Türk milletinin münevver gençliğinin, ilim ve kültür ordusunun asker ordusu ile birlikte başardığı çok mânalı ve özlü bir hareket sayılmak gerektir. Bu hareket, Türk milletinin ilim, medeniyet ve edemokrasi yolundaki tekâmül safhasının esaslı bir merhalesini teşkil edecektir.

Birçok yerlerde ve zamanlarda askerler tarafından yapılan hükümet darbeleri veya ihtilâl hareketleri sonunda iktidarı ellerine alanlar, çok kere, kendi diktatörlüklerini kurmuşlardır.

Türk ordusu, ilk anda, böyle bir niyet gütmemediğini ilân ve taahhüt etmekle yalnız ideal yüksekliğini ve asil niyetini göstermekle kalmamış, vazife şerefine ve milli menfaate de ne kadar bağlı bulunduğunu göstermiş ve bunun delilini, temellerinin hukuk ilmine, ahlâk prensiplerine dayandırılacağını bildirdiği gerçek demokrat Anayasa ve Seçim Kanununu, milletimizin en büyük

hukuk ilmi otoritelerine hazırlatmakla vermiştir.

Her türlü sitayişe lâyık bu hayırlı inkılâp prensiplerinin sürekli ve köklü şekilde yerleşmesi ve umulan, beklenen yemişlerini vermesi için bundan sonraki iktidarın aynı temiz ideali benimsemiş, bu prensipleri gerçekleştirmeye ahdetmiş gerçek millet ve yurtsever kişilere devredilmesi lâzımdır. Bu devir muamelesinin, ne kadar mükemmel olursa olsun, yalnız Seçim Kanunu ile, çoğunluk oyu sonunda seçilecek insanlara yapılması maksada hizmet etmeyebilir. Bu kadar fedakârlık pahasına elde edilmiş olan bu emanetin temiz vicdanlı ve idealist kişilere teslim ve tevdi edilmesini sağlamak hususunda gereken tedbirlerin de düşünülüp alınacağı ve tatbik edileceğinde şüpheye meydan ve imkân bırakılmuyacağı muhakkaktır.

Türkiye, yalnız Türkiye'nin sınırları içinde Türklerin canla ve başla üzerinde titredikleri ve bağlandıkları bir Türk Yurdu değildir. Türkiye, dünyanın neresinde bulunursa bulunsun, bütün mahkûm ve esir dış Türklerin de candan esvdikleri ve bağlandıkları bir mukaddes ülkedir.

Çin'de olsun, Rusya'da olsun, Rumanya'da, Bulgarya'da veya başka yabancı bir memlekette olsun, her Türk, Türkiye'yi Türklüğün Kâbesi, dayanağı, sığınağı, varlığının ve şerefine koruyucusu saymakta ve asırlarda bneri O'na (Devlet Baba = Hak Toprak) demektedir. Türkiye'deki her iyi hareket Dış Türklerde daima sevinç, felâketler ise elem ve keder doğurmuştur. Dış Türkler, Türkiye'nin harplerinde ve felâketlerinde gönüllü delikanlılarını, para ve eşya yardımlarını göndermek suretiyle bu içten bağlılık ve sevgilerini belirtmişlerdir. Bu hareketlerin ve yardımların belki fazla maddî bir önemi olmamıştır, ama, mânevî bakımdan değerleri büyükür.

Yüzlerce yıllardan beri mahkûmiyet çeken Azerbaycan, Kafkas, Kırım, Türkistan ve İdil — Ural Türklerinin yalnız yakın yerlerden değil, tâ Çin'den, Kore'den, Japonya'dan senelerce yürüye - yürüye, savaşa - savaşa, kafileler kaybederek (Mukaddes Türkiye) ye

(Hak Toprak) a gelmeleri, yalnız madde endişesi ile izah edilemez. Bunun en büyük dürtüsünün ve sürükleyicisinin ruhi ve mânevî olduğunu kabul etmek gerekir.

(Devlet Baba) ya gelen dış Türkler O'nun himaye ve yardımını görmüşler, ev ve toprak sahibi olmuşlardır. Onlar da edindikleri toprakları daha iyi usullerle işlemek ve daha çok çalışmak suretiyle Yurd'a faydalı olmuşlar ve olmaktadırlar.

Bugün, Millî Misak Sınırları dışında, mahkûm ve esir halde yaşayan 50 milyon kadar Türk vardır. Bunlar, kendilerinin binlerce yıllık öz yurtlarında yalnız Türkiye'nin değil, bütün hür dünyanın amansız düşmanı olan ve yerleşmiş nizami devirip kendi rejimini kurmak isteyen komünistlerin zâlim idareleri altında inlemektedirler. Bu Türklerin, Türkiye ile, kırk yıldan beri koparılmaya çalışılan mânevî birlik bağları hâlâ mukavemet göstermektedir. Dillerinin parçalanması, tarihlerinin değiştirilmesi, bozguncu komünist propagandaları bu Türklerin (Mukaddes Türkiye) ye karşı besledikleri derin sevgiyi ruhlarından söküp atamamıştır, atamamaktadır. Bu Türklerdeki Türklük ve İslâmlık ruhunun sağlamlığına ve direnmesine karşı komünistler ateş püskürmekte, fakat bir şey yapamamaktadırlar. Komünistlerin daima kuşkulandıkları ve korktukları yabancı unsurlar arasında Türkler en büyük önemi ve dikkati çekmektedirler. Kritik ve zayıf anlarında bu milletin mühim hareketler yapabileceklerinden şüphelenmekte ve korkmaktadırlar.

Elbet de korkacaklardır...

Medeniyet ve hürriyet güneşinin bütün ülkelere ve hattâ Afrika'nın en ücra ve tenha köşelerine kadar sokularak ilksel kabilelerin bile istiklâliyet uğruna kurbanlar vermesine yol ve imkân açtığı şu senelerde, arkalarında koca bir medeniyet ve şanlı bir tarih bırakmış olan bu Türklerin hâlâ prangalı mahkûmlar hayatı yaşamaları reva mıdır? Kırk yıldan beri sayısı yüzbinleri aşan şehitlerimizin, kurbanlarımızın değeri ve önemi yok mudur?

Elbet de vardır ve olacaktır..

Elbet de bir gün, Nurenberg Mahkemesinden daha büyük, bir milletler mahkemesi önünde bu önem ve değer Adalet terazisine konacak ve ağırlığı hesaba katılacaktır.

Bu hak ve adaletin yerine getirilmesi, aynı zamanda, (Türkçülük) prensiplerinin de hareket yoludur.

Kahraman ve idealist Türk Ordusunun büyük inkılâpçıları, Ölmez Atatürk'ün yürüdüğü (Türkçülük) yolundan elbette ayrılmıyacaklardır. O'nun gerçekleştirilmesine vefa etmeyen ömründe yapamadığını, fakat bir ideal vasiyeti ve emaneti olarak bıraktığını asil arkadaşları ve evlâtları yapmaya ve tamamlamaya çalışacaklardır.

Doğmuş olan büyük ve asil inkılâp güneşinin bir gün mahkûm Türk Ülkelere de aydınlatıp ısıtmasını mahkûm Türk idealist ve mücahitleri sabırla ve ümitle beklemektedirler.

BU SABAH

Açılmış dallarda çiçekler renkrenk,
Hürriyet türküsü söylüyor kuşlar!..
Ne güzel cümbüş u, ne güzel âhenk,
Dümdüz olmuş birden o dik yokuşlar!..

Bu sabah bambaşka söküyor şafak,
«Mutlu yarın» ları müjdeliyor tan..
Bu sabah, daha hür, daha şen bayrak,
Başka güzellikte bu sabay vatan!..

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

Ne Din Ne Milliyet

Siyasi hayatımızda bazı hâdiseler vardır ki, milliyetçiliğe düşman olduğunu ümit etmediğimiz bir çok zevatın maskesini yırtmıştır.

MESELÂ :

1) — 1944 de Başbakan Saracoğluna yazılan bir açık mektuptan (1) doğan dâva ve hâdis, Ankara'dan Bâbîâlîye kadar bir yığın politikacı ve muharrirlerin maskesini düşürmüş, bu kimseler ancak milliyetçiliğe ve milliyetçilere olan kin ve gayzın sancılarının, sarfettikleri hezeyanlarla dindirebilmişlerdi.

2) — 1950 de herkesin bildiği şu Moskof köpeği Nâzım Hikmet meselesi bir çok münevver kisveli kimselerle birlikte o vakit D.P. listesinden mebus seçilen Mümtaz Faik Fenik, H. Şevket İnce, Reşat Güçlü, Osman Şevki Çiçekdağ, Celâl Yardımcı, Muammer Alakant, Halide Edip Adıvar, Nadir Nadi, Selim Ragıp Emeç gibi kimselerin gaflet maskelerini yırtmıştı.

3) — 1953 te ise sabık Başvekil Menderes'in meşhur Gaziantep nutk uile en büyüğünden «Adana'daki Yeni Yunus Emre gibi» en küçüğüne kadar bütün mukaddesatçı dergilere hücum etmesi ve akabinde de Milliyetçiler Derneğini kapatması Menderes'in de istismar maskesini yırtmış bulunuyordu.

Fakat, buna rağmen bu memleketin milliyetçi ve mukaddesatçı zümresi bunları «evheni şer» olarak kabul etmiş ve yıllarda bel bağlamıştı. Halbuki bugün artık ayân - beyan olmuştur ki;

«EHVENİ-ŞER, ŞERLERİ; EN BÜYÜ-
GÜDÜR.»

diyeyen Mustafa Kemal'in düşünce ve fikirlerindeki hakikat yeniden dile gelmiş, bu gaflet perdesini de yırtmıştır.

Fikirleri ve vicdanları satan ve satın alan böyle bir toplulukta din ve milliyet duygusunun bir zerrisi bile bulunmuş olsaydı herhalde bu cinayetlere tevessül edilmeyecek, âkıbetleri de bu olmayacaktı.

ASIL MEVZUUMUZ :

MİLLİ ŞUUR HANÇERLENİYOR!..

Hatırlardadır ki, 1950 de vatan haini Nâzım Hikmet'in bir adli hataya kurban gittiği iddia edilerek, o zamanki Reiscumhur İsmet İnönü'ye, Başvekil Şemsettin Günaltay'a ve B. M. Meclisi Reisi Şükrü Saracoğlu'na verilmek üzere Zekeriya Sertel, Sabiha Sertel, M. Ali Aybar, Behice Boran, Adnan Cemgil gibi herkesçe malûm olan bu kimselerle birlikte bazı muhterem tanıdıklarımızın da imzalarını havi bir dilekçe hazırlanmış ve mezkûr zevatâ gönderilmişti. Adli hata ve açlık grevi toranesiyle

vicdanları zehirlemek isteyen bir tertip karşısında bulunduğumuzu o günlerde dört muhtelif makalemizle de Adana ve İstanbul gazetelerinde duyurmağa çalışmıştık.

Bu arada 1950 seçimleri yapılmış, D. P. de iktidara gelmişti. Aradan henüz aylar geçmemişti ki D.P. iktidarının Nâzım Hikmet'in affı kampanyasını tasvipkâr görünmesi millî şura ilk darbeyi vurmuş, millet ve milliyet düşmanlarının fikir ve tertipleri zafer kazanmıştı. Şöyle ki:

D.P. MEBUSLARI KONUŞUYOR :

«Af listesini imzalama hâdisesi bir şefkat ve rikkat meselesi olmaktan çıkıp bir vazife halini aldı. Bu memleketin her hangi bir evlâdı kadar ona bağlıym.»

Bursa milletvekili
SELİM RAGIP EMEÇ
Son Posta — 18 Nisan 1950
Başyazı

«Milliyetçilik bayatlamıştır, eskiden ne kadar milliyetçi isem bugün de o kadar beynelmilekiyim. Dünyanın gi-dişi beynelmileciliğe doğrudur.»

20,000 üniversitelinin Nâzımın affı aleyhindeki imzalı dilekçesini hatırlanmamız karşısında...

«Üniversite içinde bir faşist tahriki var, bunu hükümetimiz de biliyor.»

**Sabık Rize D.P. Milletvekili
ve D.P. Haysiyet Divanı Bşk.
OSMAN KAVRAKOĞLU**

Nâzım Hikmet'e çekilen telgraf

Ankara'dan

«İktidar değiştiği için bugün haklı taleplerinizle ilgilenecek sorumlu makam henüz teşekkül etmemiştir. Yeni iktidar kuruluncaya kadar ve bu husustaki durum aydınlanıncaya kadar açlık grevine fâsıla vermenizi rica ederim.»

**Gazetelerden - Sabık Ankara
Milletkevili**

Mümtaz Fak FENİK

«Nâzımın affı artık bir zaruret olmuştur.»

**Sabık D.P. İzmir M. V.
Mehmet Ali Sebük**

MECLİCTEKİ AF MÜZAKERELERİ :

« Osman Şevki Çiçekdağ (D.P.) — Af kanunu tasarısında hukuki esasların gözönünde tutulmasını ve Nâzım Hikmet'in de affedilmesini teklif etti.»

« Kemal Yörükolğu (D.P.) — Şimdiye kadar ilân edilen afların siyasi suçların da ihtiva etmesine rağmen lâ-yihada siyasi suçların aftan istisna edildiğini söyledi ve siyasi suçlarla komünistlikten mahkûm olanların da aftan istifade etmeleri gerektiğini anlattı.»

Vatan, 14 Temmuz 1950

« Ömer Bilen (D.P.) — Komünistlerin ve siyasi suçluların affedilmesinin şayanı arzu olduğunu söyledi.»

Yeni Sabah — 14 Temmuz 1950

« Seyhan milletvekili Reşat Güçlü ile Ağrı milletvekili Celâl Yardımcı ve Zongudak milletvekili Muammer Alakant 2 ci maddenin A bendinin kaldırılması hakkında konuştular ve önergeler verdiler.»

**A.A. — Anadolu Ajansı —
13 Temmuz 1950**

Okuyucularımıza bu önergelerin mahiyetlerinin ne olduğunu anlamaları için

1950 af tasarısının 2 ci madde ve A bendini harfi harfine veriyoruz:

MADDE 2 — Aşağıda yazılı hallerde gösterilen suçlar bu kanunun şümülü dışında bırakılmıştır.

a) — Türk C. Kanununun 125 ten 143 cü maddeye kadar yazılı suçlar yani siyasi ve komünistlik suçları.»

Görülüyor ki bu üç sabık D.P. milletvekili af kanununda istisna edilen bendin ve maddenin kalkmasını istemekle komünistlerin de aff atâbi olmalarını teklif etmişlerdir ki, A.A. dan gayri bütün gazeteler de önerge sahiplerinin tekliflerindeki gayeyi açıklamışlardır.

« Mustafa Zeren (D.P.) — Bu hâdiselerde askerî mahkemelerin bazı hatalı kararlar vermiş olduklarını beyan ederek teklifi müdafaa etti. Mustafa Zerenin istediği bu maddeye göre mahkûm olmuş komünistlerin de affedilmesiydi.»

Ulus, 15 Temmuz 1950

« Menderes — Komünistlere müsamaha etmek gibi bir gaflete düşmeyeceğiz» demesine rağmen;

Fakat, Ziya Paşamız:

« Ayinesi iştir kişinin

Lâfa bakılmaz»

diyor. Ve Nâzım Hikmet D.P. nin kaahir bir ekseriyetiyle affediliyor.

D.P. ekseriyetinin Türk millî şuuru-na indirdiği bu ilk darbenin henüs acısı dinmemişken sabık Başvekîl, Gaziantep'te, Türk milliyetçiliğinin de irtica ve komünizm kadar tehlikeli olduğunu söylemek ve milliyetçiler derneğini de kapamak suretiyle vatanseverlerin ümit ve imdat çığlıklarına demir kilitleri asıyor.

SİMDİ İSE :

Şimdi ise, kahraman ve vatansever Türk ordusu, bu milleti dejenere olmuş bir zihniyetten, hırsızlar ve gaasplar zümreisinden kurtarmak suretiyle millet ve memleketseverliğin en nezih, en asil, en cesur örneğini vermiş bulunuyor. Bunu TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİNİN bir zaferi olarak kabul etmek ve alkışlamak lâzımdır. Var olsunlar, sağ olsunlar.

İlhan E. DARENDELİOĞLU

Komünistlere Dikkat Edelim

Dr. M. Sadettin Aygen

Son günlerde neşriyat hayatına atılan SIR adlı bir derginin ikinci sayısı elimize geçti. Otuz sekiz sahifelik bu derginin 37 nci sahifesine kadar olan yazılar son günlerin havadisleri, suiistimaller, iç siyasî olaylar v.s... Derginin muhteviyatı bundan ibaret olsaydı hiç bir diyeceğimiz olmaz, okur geçerdik. Fakat SIR dergisi bulanık suda balık avlamak mak isteyen bir yazı ihtiva etmesi dolayısıyla alâkâmızı celbetmiş bulunuyro. Dergide 37 nci sahifede (kitapları) başlığı altında (SUYU ARAYAN ADAM) adlı bir kitap tanıtılmğa çalışılıyor. Hem de üç dört sütunluk bir yazı ile.

Derginin yazarı : (Bu kitap tarihçiler için bir anlam taşımaya bile son yarım yüzyıl içinde bizim aydın kişimizin kafa ruh gelişmelerinin en güzel tasvirlerinden biri sayılmalıdır) demektedir!

Daha sonraki satırlarda da : (Aydın kişilerimizin gelişmesi, Türkiyenin oluştundaki rolleri, bu oluşun getirdiği yeni şartların aydınları etkilemesi konusunda pek az eser verildi (!) diyerek, (Ama bu eser, Yakup Kadriden sonra, ilk ve umut verici bir kıyırdamadır) cümlesiyle takdim edilmeğe çalışılmaktadır.

SIR Dergisinde takdim edilmeye çalışılan bu kitap, Sovyetlerin kuruluş yıllarında, kendine benzeyen başka delikanlılarla birlikte (Meselâ Nâzım Hikmet, Vç - Nû ve bir genç başmuharrir gibi, kuzeye doğru yol bulan ve Moskovada Doğu Üniversitesinde okuyan ülkücü — marksist Şevket Süreyya'nın yazdığı bir kitaptır.

Şevket Süreyya, dünyayı kendisine öğretilen kalıpların arkasından seyretmeğe başlayarak 1923 te Türkiyeye dönüyor. Bundan sonrası herkesçe malûm. İstanbul'da 38 arkadaşı ile beraber tevkif ediliyor ve Ankara İstiklâl Mahkemesinin 12/8/1925 tarih ve 41/48-84 sa-

yılı kararı ile (Komünistlik propagandası ve teşkilâtı yapmak) suçu ile Hasan Ali Ediz, Hikmet Kıvılcım, Şefik Hüsnü, Sadrettin Celâl vs. ile beraber mahkûm edilerek kendini Türk adaletinin pençesinde ve Afyon hapishanesinin duvarları arasında buluyor. İşte SIR dergisinde okuyuculara takdim edilen kitap böyle bir şahsın kitabıdır. Derginin yazarı yazısının sonlarında yılın en ilgi çekici kitabı olan bu eseri yakında yeni kitapların da takip edeceğini duyduğunu müjdeliyor (!). Ayrıca (Türkiyenin yeni siyasî - iktisadî gelişmelerini knndisine (Şevket Süreyya'ya) ihtiyaç duyurabilecek bir havaya yaklaştığını da (!) iddia ederek bu kitabı (yeniden iktidar çevrelerine yakın ve faal bir göreve yaklaşmak için yapılan cesur bir hamle olarak karşılıyor(!).

İlgililerin nazarı dikkatini celbederiz.

CEMAL PAŞA'YA

Sana minnetle şükran, sana tebcille selâm,
Ulviyeti nbekası hey! Yüce büyük adam,
Şansın, şerefsin Paşam, yücelikler üstünde,
İkinci bir Kemal'sin, hürriyet türküsünde...
Kazân mübarek olsun, artık nurlu istikbâl,
Kazandığın inkılâp tarihin kadar kutsal.

A. Gani UNCUGİL

YÖLLAR

Yollar iradelerin idaresindeki iz;
Yolları kıvrım kıvrım kıvrımlar bizleriz!
Yollar.. Bitirmek için bazan ömür de yetmez,
Yollar var ki, sonunda altın olsa, pul etmez!
Doğru yollar çok kısa, fakat hayvanlar ister,
Bu yolları aşmaya örnek insanlar ister!
Kimisi karanlığa, kimi günaha çıkar;
Eğrilmeyen yolların sonu Allah'a çıkar!

Kayseri — Hasan Sami BOLAK

Milli Yol

«T.M.B.K. na ithaf.»

Türkiye Milli Birlik Komitesinin tutumu «MİLLİ YOL» un başlangıcını teşkil etmektedir. Millî Hâkimiyete dayanmayan bir «İSTİKLÂL» nasıl «istiklâl» değilse (MİLLİYETÇİLİK) şuuru-na değer vermeyen idareler de millî idare olmadığı gibi er geç yıkılmaya mahkûmdur. Mustafa Kemal'in «Millî benliğe sahip olmayan milletler başka milletlerin şikâridir» dediği gibi...

Türkiye'deki milliyetçiler 1938 yılından bu yana iki büyük darbeye uğramıştır.

Birincisi; 1944 yılında, o zamanın iktidarın nıgadrına uğrayarak çekmediği kalmamıştır. Suçları: Milliyetçilik hareketleri idi. Tıpkı Sayın Orgeneral Cemal Gürsel'in «Milliyetçi olunuz» dediği gibi (1)... Milliyetçilikten başka bir şey yapmış değillerdir.

İkincisi: 1954 senesinde yine aynı gaye ile çırpınan, yanan ve tutuşan milliyetçilerin kurduğu «Türk Milliyetçiler Derneği» nin kapatılmasıyla, bu ideal uğruna her türlü fedakârlığa katlanan bu vatanseverleri sindirmeye yeltenmişlerdir. 1950 de iktidara gelen Hükûmet «Milliyetçilik hareketlerine» değeri kadar ilgi göstermemiştir. Tıpkı 1950 den evvelki iktidarda olduğu gibi...

1950 yılından önceki hükûme tnasıl bu ulvî hareketleri benimsememiş ve öldürmeye çalışmışsa, 1950 den sonra iş başına gelemeler de pek farklı bir yol takip etmiş değildir. Neticede, kendi başlarını kendileri yediler.

Aziz Türkiyemizi saplanıp kaldığı bir çok çıkmazlardan kurtaracak cereyan milliyetçiliktir. Meselâ, Almanya'nın ve İngiltere'nin her alandaki yükselişinde, o memleketlerdeki milliyetçilik hareketlerinin rolü büyüktür. Hattâ milliyetçiliğe borçludurlar dersek doğru söylemiş oluruz.

Türkiye Milli Birlik Komitesinden, kendilerinden sonra iş başına geleceklerin politikalarında milliyetçilik hareketlerine önem vermelerini temin için, bu hususun ANAYASA'da kat'i hükümlere bağlanması en büyük temennlerimiz-

dendir. Bütün varlığımızla desteklediğimiz ve ümitler beslediğimiz Türkiye Millî Birlik Komitesinin başarılarına erişmesini Ulu Tanrıdan dilemekteyiz. Millî Yolunuz Milletçe kutlu olsun.

ZİYAEDDİN BABAKURBAN

İKİNCİ CUMHURİYET ANAYASASI HAZIRLANIRKEN .

İkinci Cumhuriyetimizin Yeni Anayasasının hazırlıkları devam etmektedir. Bu arada Anayasa komisyonu bir anket açmış bulunmaktadır. 31 maddede mabaret olan Yeni Anayasa'nın Türkiyemizi demokratik nizama kavuşturacağını umuyoruz. Yeni Anayasada şu hususlara yer verilmesini temenni ediyoruz.

1 — Çift meclisli bir parlamento niyeti.

a) Millî Temsilciler meclisi (nisbi temsille veya dar bölge sistemine göre seçilecek müesseselerin 450 — 500 sayı-da olmasını uygun görüyoruz.

b) Cumhuriyet veya (âyan) meclisi. (Her vilâyetten müteşekkil 130 — 150 kişilik bir meclis).

2) Dinin siyasete âlet edilmemesi için lâikliğin din aleyhtarlığı ve islâmiyet düşmanlığı olmadığını ve devletin dîni fikirlere hürmetkâr olduğunun Anayasa'da tasrih edilmesi.

3) Basın Kanununda şahsi mes'uliyet esasının kabulü ve çifte mesuliyetin ilga edilmesi.

Komünizm, faşizm ve nazizm gibi suçlardan mahkûm olanların basında ve âmme hizmetlerinde çalıştırılmaması.

4) Anayasaya aykırı kanunlar hukukunda ya Amerika'da olduğu gibi (def'l) sisteminin veya Fransa'da olduğu gibi (Anayasa Mahkemesi) nin ihdası.

5) Yeni bir (Köy Bakanlığı) nin kurulması.

6) Kabine üyelerinin icabında hariçten de seçilmesi ve lüzumu halinde (koalisyon kabinesinin kurulması).

7) Hakikî ve hükmi şahısların —devletin kontrolü altında— serbestçe radyo istasyonları kurabilmeleri.

8) Hâkimlerin ve üniversite hocalarının tam maaşla tekaüt edilmesi.

Yeni Anayasada yukarıdaki prensiplere yer verilmesini temenni ediyoruz.

Mehmet Gökalp

Milli İnkılâp

MEHMET ALPTÜRK

Demokrasinin esas hedefi, gayesi her şeyden önce vatandaşları şahsi hürriyetlere kavuşturmaktır. Demokrasi ve hürriyet mefhumları birbirinden asla ayrılamıyan, bir diğeri tamamlayan iki lâzimedir. Hürriyetsiz demokrasiler can vermeğe mahkûmdur.

27 Mayıs milli inkılâbımız bu tabii ve ideal kanunun en beliğ, en güzel ve en orijinal örneğidir. Türkiye tek partili rejimden çok partili rejime geçen tek devlet olduğu gibi; 27 Mayıs inkılâbı ile de ayaklar altına alınan hürriyetleri yeniden vatandaşlara veren tek kansız ihtilâl yapmış devlettir. Türk ordusunun 27 Mayıs sabahı Türkiye ufuklarına sunduğu altın ışık, karanlıklara o kadar güzel, o kadar Türke yaraşır şekilde aydınlattı ki, memleketin bir kaç yıldır özlediği şükûn ve refahı getirecek gayece, hedefçe çok muazzam olan bu hareket sessizliğinden, yüceliğinden, güzelliğinden dolayı yabancılar tarafından ne ihtilâl, ne de inkılâp kelimeleri kısmen olsun açıklayacak sıfatlar ekliyerek Türk inkılâbına isim bulabiliyorlardı. Bu sıfatlar burada sayılmıyacak kadar çok olmasına rağmen yine de Türk inkılâbının vakarını, azametini ve olgunluğunu tanıtmaya yetmiyordu.

D.P. 1950 de demokratik bir seçim kanunu ve seçim ahvali neticesi halkın yegâne ümit kaynağı olarak iktidara geldi. İlk dört senede müsbet icraatı neticesi halk reyini iyi yere kullandığından emin, ikinci defa D.P. yi iktidara getirdi. Bu devreden sonra «demirkırat» taslanmaya başladı. 1957 de 3. defa iktidara geliş onları şımarttı. 1950 den önceye göre yapılan işler büyüktü. Büyük bir payını Amerikan yardımından alan iktisadî, endüstriyel hamleler vatandaşın gözünde büyütülüyordu. Daha 4 sene önce Kasım Gülek Amerikan yardımının yerinde ve iyi niyetle kullanılmadığını, suiistimaller yapıldığını söylemiş, çoğumuz inanmamıştık. Bugün peyderpey ortaya çıkan suiistimallerin yekûnu

şimdiden milyarları geçti. Kasım Gülek'e inandık; fakat çok geç kaldık bu inanışta. İnandıramamakta kabahat gene muhalefetindi. İktidar yıllarında halkı o kadar yıldırılmış, kendinden soğutmuştu ki halk gene C.H.P. nin iktidara gelmek için D.P. hamlelerini ayaklar altına aldığına inanıyordu.

Son iki yıl zarfında iktidar, muhalefet münasebetleri en gergin ve korkunç halini aldı. İki taraf politikacıları da seçmenlerini kışkırtır şekilde propaganda ya girişti. Her iki taraf da işi azıttı. Muhalefetin karşısında âciz kalan iktidar sert tedbirlere baş vurdu. Anayasaya aykırı yaptığı kanunlarla meşruiyetini kaybetti. Mecliste çoğunluk D.P. nindi. Seçimle de iktidara gelmişti. Kendisini iktidara getiren 1950 seçim kanununu da 1954 — 1957 tâdilleriyle sandalyasının kalesi yapmıştı. Biraz iş yapıyordu. Halkı da iyi kandırıyordu. Ebediyyen iktidar D.P. nindi. Demokrasi halk çoğunluğunun isteğiyle halkın idaresi değil mi idi? Bir seçimle sandalyelerinin meşruiyeti sağlanırdı.

Savın Hukuk Fakültesi hocalarımızın (Başgil'in, Kubalı'nın Tunaya'nın) ilk sınıflarda talebeye öğrettikleri şu gerçekten bu gafillerin haberi yoktu. «En korkunç istibdat, halkın bizzat seçtiği milletvekillerinin halk reyini perde yaparak giriştikleri ekseriyetin tahakkümüdür.» Saltanatlar otoriteyi ilâhi idareden aldıkları için hiç olmazsa Allah korkusu vardır. Modern müstebitler ise otorite ve salâhiyeti halktan aldığı için hiç bir korkusu yoktur. Kanunları da kendileri yapıp değiştirebilir. Böylece gayr imeşru hareketlerini kanunî hilelerle meşrulaştırır. Bu durum halk gözünden kaçabilir. Fakat düşünen, bilen aydınlar bunu asla affetmezler. Bilirler ki ideal hukuka yaklaşıldıkça insanlık refaha kavuşacaktır. Memleket menfaati mülâhazasıyla insan hak ve hürriyetleri ilânihaye ayaklar altına alınamaz; bunun da bir haddi vardır.

27 Nisanda İstanbul Üniversitesinden parlayan hürriyet kıvılcımı yayıldı, genişledi. 27 Mayıs'ta ordu bu kıvılcımla hürriyet meşalesini yaktı. Türkiyeyi nurlu ışıklara boğdu. D.P.nin yapacağımız dediği seçimlerin henü zayı günü belli

O SABAH!

da kucaklaşmalarına şahit olduk o sabah. Kuşların bile cıvıldaşan şen seslerine bu bayramın sevincini sezdim o sabah. Zavallı kızım Hürriyet'imın renk kalmamıştı yüzünde. Gözleri ışıl ışıl olmuş. kan gelmiş pembeleşen yanaklarına baktım o sabah... Gördüm ki doğmuş ufuktan bir peri, hürriyet perisi. Bir elinde meş'ale kaldırmış nazlı başını, gözlerinden nur akıyor vatana... Bir an için bakamadım, ah bakamadım.. Karanlık uzun geceler gözlerde fer mi bırakmış, bu periye bakmak için mecal mi bırakmış... Kapandım, ağladım ağladım o sabah...

«Ne efsunkâr imişsin ah ey didârı hürriyyet!..»

diye haykırdım o sabah.

Selâm sana şanlı ordum!.. Selâm sana üniversitelim. Bu selâm sizlere yalnız bugün değil, yarın da, asırlarca sonra da tarihin her devrinde dalga dalga gelecektir. Vatani kurtaran kahramanlar olarak sizlere milyonlarca selâm ve şükranlar...

olmamasına rağmen partiler gergin, sınırlı bir seçim havasına girmişti. Kardeş kanı akacaktı. Memlekette yer yer karışıklıklar baş göstermişti. Daha da neler olacaktı. Kimbilir?!

Her zaman bir hızır gibi Türk milletinın imdadına yetişen silâhlı kuvvetler memleketin yuvarlanacağı uçurumu tarketmiş ve harekete geçmişti. 27 Mayıs inkılâbı partiler üstü millî bir hareketti.

27 Mayıs inkılâbı şu gerçeği ortaya koymuştur : Türk kurmayları zeki, çalışkan, hareket kabiliyetleri yüksektir. 3 saatte halledilen hareket sessiz zadasız bir tek şehit vererek muvaffakiyetle neticelenmiştir. Bir savaş anında da ordumuzun böyle muvaffak olacağına inancımız bu başarılı millî hareketle bir kat daha artmıştır.

Elem dolu hâdiselerden sonra bütün millete geçmiş olsun; mutlu, hayırlı neticeden sonra da göz aydınlığı, gönül açıklığı dilerken kahraman Türk ordusuna en derin takdir, hürmet, muhabbet ve şükranlarımızı sunarız.

HÜRRIYET ŞARKILARI

(27 Mayıs 1960 dan önce)

— I —

Yurdumun üstünde geceler haranlık, ağam

Alabildiğine uzun

Germiş kolunu, kanatlarını, abanmış üstümüze

Kişiler yediden yetmişe kadar mahzun.

Sarsılıp duran evren, çevremizde akan zaman

Dağlar, taşlar, ovalar, yiğit toprak dilsiz.

Geçmiş kara yazı dudaklarımızda

Gelecektek haber yok,

Sesi çıkmaz sonsuzun.

Yediden yetmişe tümümüz ülkede

Söyleyemezsin, konuşamazsın bir kez

Nerde yazark işi, ozan kişi?

Teli parça parça, çalmaz olmuş kopuzun.

İsmail Ali SARAR

«ŞANLI ORDUMA İTHAF»

Ümitle bekliyen gözlerin, sakın,

Dünün yaslarıyla siyah olmasın.

Şafak söktü artık, sabah çok yakın,

O kutşal emeller tabah olmasın.

Doğrudur, elinde ne yay var, ne ok,

Moskof'un askeri mücehhez ve çok,

Sende de iman var, korkma, onda yok

Ülkünden başka bir silâh olmasın.

Ülkün mukaddestir, yolun doğru yol,

Bu yolda gitse de kelle, bacak, kol,

Çekinme, aldırma, yürü şehit ol.

Taptığın başka bir ilâh olmasın.

Zâlimler hükmeder çok kısa zaman,

Dünyaya savurup bin türlü yalan,

Muhakkak kurtulur Turan'ın, inan,

«Mümkün mü bu gece sabah olmasın.»

MUTLU

OLSAYDIM

Bazan usanarak insanlığımdan,

Diyorum: «Ne olur, bir kuş olsaydım!»

Vaz geçip ömrün boş kaygılarından

Hürriyete doymuş, doymuş olsaydım.

Bir parça yem, bir iki damlacık su.

Sonra bir yuvada akşam uykusu;

Ruhumda olmadan elem duygusu

Korkusuz hayatı bulmuş olsaydım...

Uğur OKAY

Topraktan Haberler

TÜRK OCAĞI — İstanbul Türk Ocağı idare heyeti, Millî Birlik Komitesi Başkanlığına aşağıdaki telgrafı çekmiştir:

«Türk Millî hareketinin mihrakı ve büyük milletimizin temsilcisi olan heyetinize, teşriî vazifesine başlarken İst. Türk Ocağı idare heyeti hürmet ve başarılar diler.

RADYODA DİNİ VE AHLAKİ SOHBET — Ankara Üniversitesi Hukuk ve İlahiyat Fakülteleri Profesörü çok değerli ilim adamlarımızdan Şakir Berki, Ankara Radyosunda dini ve ahlki konuşmalar yapmağa başlamıştır.

Dergimiz okuyucularının yakından tanıdığı Şââkir Berkiye, fahri olarak yaptığı bu yeni vazifesinde başarı dileklerimizi bildiririz.

PEYAMİ SAFA — Tanınmış muharrirlerimizden Peyami Safa pek yakında haftalık bir gazete çıkarmanın hazırlıklarıyla meşguldür. Son günlerdeki Tercüman gazetesinin ve Abaloğullarının ithamlarına susturucu cevaplar vereceğini ifade etmektedir.

HÜRRIYET ŞARKISI

Hürriyet şarkısı söyleniyordu

Günlerce önce

Bir şeyler bekleniyordu Mustafa Kemal'lerden

Ertesi sabah silâhlı kuvvetlerimizin

Çınlattı gürliyen sesi ufukları birden

Dolaşıyordu dillerde hürriyet teranesi

27 Mayıs sabahı üçü beş gece...

Hür yaşadık, hür yaşayacağız.

Ezelden ebede dek zincir vurulmaz bize

Yurda kara günler getiren herhangi bir kimse

Ve hürriyete zincir vurmak isteyenler

Gelirler böyle dize...

ATATÜRK adı hiç unutulur mu?

«Kardeş kardeşi vurur mu?»

Sözünde durmayan Türk, bu vatanda durur mu?

Eylerse Mevlâm güzel eyler...

«Selâm bayrağım sana dalgalan kana kana»

Feda olsun kanlarımız bu uğurda aziz vatana

Selâm sana ey şehit teğmenim!

Selâm sana ey hürriyet şehidi kardeşlerim!

Yattığımız yer nur olsun

Bu uğurda bu mutlu bayramımız

Bizlere kutlu olsun...

Yaşasın ordumuz, yaşasın gençlik

Vatan topraklarında bu büyük Türk milleti

Var olsun İLELEBET

Ve... Selâm sana gönüller dolusu

Ey sevgili HÜRRIYET...

M. YAŞAR MERDİM

27 MAYIS İNKILÂBININ MANA VE EHEMMİYETİ

pe ve hain kurşunlara seve seve, yılmadan, korkmadan açtılar.

İstiklâlini ve yurdunu korumasını daima bilmiş olan Türk milleti, tarih boyunca kahramanlık destanları yaratmıştır. İnsan hakları için mücadelenin ise, yurdumuzda yüz yıllık bir geçmişi vardır. Her ne kadar Osmanlı İmparatorluğu devrinde de, adaletsizliğe, haksızlığa, zulme ve büyük yolsuzluklara karşı zaman zaman ve yer yer küçük ve büyük capta ayaklanmalar ve isyanlar olmuşsa da, bunları bugünkü anlayışımıza göre insan hakları mücadeleleri saymamız doğru olmaz. Türkiyede hürriyet mücadelesi Namık Kemal ve arkadaşlarıyla başlamıştır. Oldukça çetin ve uzun süren bu mücadelenin sonunda elde edilenler büyük bir şey değildir. Son 27 Mayıs inkılâbına kadar, ana haklar ve hürriyetler bir türlü kurulamamıştır. Ancak bugün ışıklı bir geleceğin müjdesi içinde bulunmaktayız. Bugüne kadar iş başına gelen ve hürriyetleri arttıracaklarını vaad eden iktidarlar daima Türk milletini aldatmışlardır. Bunun en yeni ve korkunç misâli düşen iktidardır. Muhalefette iken yıllarda antidemokratik kanunları kaldıracaklarını, en geniş hürriyetler vereceğini söyleyip duran Demokrat Parti, iktidara geldikten sonra, eski iktidardan devraldığı demokratik olmayan kanunları kaldırmadığı gibi, bunlara yenilerini de eklemiştir. Hürriyetleri alabildiğine kısmıştır. Düşüşünü meydana getiren sebeplerin başı budur.

Hak ve hürriyetler mücadele ile, kan pahasına elde edildikleri takdirde mâna ve değer taşırlar. Bir lütuf ve ihsan, bir âtifer olarak verilen hak ve hürriyetlerin hiç kıymeti yoktur. Çünkü gerekirse alınabilirler. Bizde, doğrusunu söylemek lâzım gelirse, hürriyetler bir lütuf ve ihsan olarak verilmiştir; halkın mücadelesi sonunda elde edilmemiştir. İnkılâplarımız gibi bu da aşağıdan yukarıya değil, yukarıdan aşağıya doğru inkışaf etmiştir. Halbuki Avrupa ülkelerinde, bilhassa Fransa ve İngilterede, hürriyetler kan karşılığı hükümdarlardan zorla alınmıştır. Kan pahasına elde edilen hürriyet ve haklardan bir isanti mbile

fedakârlıkta bulunulamaz. Esasen batı memleketlerinde hiç bir iktidar, böyle bir hareketi aklından bile geçiremez. Bizde ise, hürriyetleri çok zaman iktidarlar verdikleri için, istedikler zaman kolayca almak yoluna gitmişlerdir. Fakat bundan sonra, asla böyle olmayacaktır. Çünkü, insan hak ve hürriyetleri için asil ve kahraman üniversite gençliği savaş yapmış, şehit vermiştir. Artık hiç bir iktidar, kan dökerek elde ettiğimiz hak ve hürriyetlerimizi kısmak ve ortadan kaldırmak cesaretini kendinde bulamayacaktır. 27 Mayıs inkılâbından sonra bu ülkede, söz, seyahat, fikir ve kanaat, vicdan basın ve üniversite hürriyetleri ile diğer hürriyetlerin tam şekilde kurulması yoluna gidilmiştir. Artık bundan sonra hiç bir iktidar ve hiçbir kimse, kendisi gibi düşünmüyor diye başkalarını suçlandıramayacaktır.

Önümüzde nurlu bir ufuk açılmıştır. Faziletli, namuslu, dürüst, âdil, şerefli bir devrenin eşiğindeyiz. Bize bu günleri sağlayan hürriyet savaşı öncücü asil Türk gençliğine ve inkılâbı büyük başarıyla yapan kahraman ordumuza minnet ve şükranlarımızı sunmak ve yeneden kurulan Türkiyemizde üzerimize düşenleri büyük bir şevkle yerine getirmek vazifemizdir. Büyük inkılâp Türk milleti için kutlu ve hayırlı olsun.

O GÜNLER BAŞKAYDI

O günler öyleydi; aaah!.. Gelmesinler.

Daha kötü gideceklerini bitsinler.

Bundan sonra ağlayanlar gülsünler

Ve gece-gündüz kakkahalar atan

Neronlar ağlasınlar..

O günler öyleydi; ağaçlar solgun

Gözleri kararmış bir kaç sapığın

Genelliğin ruhuyla doğan bir çağın

Ve âşığıyım;

Hür bulutlar getiren rüzgârların...

O günler öyleydi düşmanlarımdı.

Bayrağa renk veren benim kanımdı.

Birkaç satılmışı tavlamacla

Her şey tamamdır sandı...

O günler başkaydı; aaah!.. Hürriyetim

Sana kavuşmayan; yetimdir!.. Yetim!..

Helâl olsun sana; kemiğim etim.

Bir daha çıkamaz öyle gafiller

Yaşa!.. Yaşa ey benim özgür Milletim.

- Mehmet KIYAT

1932 yılında neşir hayatına başlayan **KADRO** mecmuası Rus inkılâbının memleketimizde de tatbik edilmesini isteyen bir zümrenin organlığını yapıyordu. Daha önce çıkmış olan **Kurtuluş** ve **Aydınlık** dergileri gibi kıpkızıl bir hüviyetle değil, sözde daha fikri ve hattâ ağırbaşlı bir karaktere bürünmüştü. Kadro, 5 kişinin ve bu 5 kişiyi tasvip edenlerin fikrini yayıyordu.

Kadro'nun 5 kişilik müesses kadrosunu : 1 — Yakup Kadri Karaosmanoğlu; 2 — Şevket Süreyya Aydemir; 3 — Vedat Nedim Tör, 4 — Burhan Asaf (Belge), 5 — İsmail Hüsrev Tokin teşkil ediyordu.

İmtiyaz sahibi Yakup Kadri, neşriyat müdürü Vedat Nedimdi.

Kadro'nun rastgele bir sayısından bir yazı başlığı veriyoruz :

İnkılâbımızın ideolojisi : **MARKSİZM** — Yazan: Şevket Süreyya. Malûm olduğu üzere bu zat İstiklâl Mahkemesi huzurunda hesap verirken: «Peygamberim Stalin buyuruyor ki» diye söze başlamış ve «şekli hükûmeti tağyire matuf ef'al ve harekâtan dolayı» 7 seneye mahkûm olmuştu. Vedat Nedim ise Türkiye Komünist Partisi Genel Sekreteri sıfatıyla adalet huzuruna çıkartılmıştı.

Bugünkü sabıklardan olan ve Menderes'in en sadık adamı olarak D.P. nin basın işlerini tedvire memur edilen Burhan Belge de Komünist Aydınlik Mecmuasından DİN ve milliyet dümanı olduğunu vaktiyle açıkca ilân etmekten çekinmeyen kimseydi.

Burhan Belgenin «Kürre'i Arzla Mülakat» başlıklı yazısında ırk, din ve milliyete bâtil diyen satırlarından bir kısmını aynen naklediyoruz:

«Fakat bir şey değişmedi. Beni tanımamakta berdevamısınız. Elinizde üç ölçü: **IRK — DİN — MİLLİYET**; Allahınızın, mütekâmil zannettiğiniz Allahların Cennetine doğru akın etmektesiniz. Kömürlerini bitirdiniz, hâlâ bu bâtil ölçüleri elinizden fırlatamadınız.»

Bu satırlardan sonra Kadro'nun hangi zihniyetle idare edildiğini herhalde hissetmişsinizdir.

NOT : Bundan böyle solcu dergi ve eserler sayfamıza her sayı devam edeceğiz.

BU VE DİĞER SAYILARIMIZ

Büyük bir isabetle bu sayımıza giren yazı ve şiirlerin mevzuu 27 Mayıs inkılâbımıza dairdir. Yaz ayları içinde de tatil yapmadan neşriyatına devam edecek olan dergimiz, önümüzdeki sayılarda da 27 Mayıs inkılâbımıza geniş yer verecektir. Basın kanunumuzun tadiliyle birlikte başta «Nâzım Hikmet Faciası» olmak üzere sabık iktidar zamanında yazamadığımız ve okuyucularımızı hayret ve dehşete düşürecek vesikalar vereceğiz.

Menderes'in Son Ümidi

MOSKOVA mı İdi ?.

27 Mayıs inkılabımızla Allah Türk milletini büyük bir bâdirenden daha kurtarmış bulunuyor. Bu da Menderes'in Moskova seyahatiydi.

Hatırlardadır ki sâbık Başvekil, eğer iktidarda kalsaydı bu aylar içinde Moskova'ya da bir seyahat yapıp Kruçefin Türkiyeye gelmesine vesile olacak, böylece de, her gittiği yerin dostluk teranesini halka ve basına empoze eden bu zat son olarak da «Rus dostluğu» kisvesi altında memleketi bir Suriye rezaleline çevirecekti.

Artık Türk komünistleri bülbül olacak. Türk milliyetçileri de dut yemiş bülbüle dönecekti.

Ondan sonrası ise, Rus dostluğu telkin edilen masum halkımız, komünist düşmanlığından demokrasi düşmanlığına alıştırilacak, memleketse Sovyet malzemeleri üstüne inşa edilme yoluna gidecekti.

Artık bundan doğacak âkıbeti de siz tayin edin. Zira, Ruslar bir kimseye yardım yapabilmesi için o kimseyi ancak sömürnesi icabeder. İşte peykler, işte Suriye...

Simdi de bu milletten gizlice Rus yardımı olarak yapılan yerleri bilelim.

— MANİŞA : İşletmeye açılan 21.056 lıglik Manisa pamuklu mensucat fabrikası, 71 milyon 726 bin 399 liraya malolmuştur. Rus kredisiyle yapılmıştır.

2 — BERGAMA'DA : 34 milyon 770

bin liraya mal olan, işletmeye açılan Bergamamen sucat fabrikası Doğu Almanyadan temin olunan Rus kredisiyle yapılmıştır.

3 — ADIYAMAN'DA : 56 milyon liraya mal olacak Adıyaman Mensucat fabrikası Rus kredisiyle yapılmakta olup inşaatı gelecek sene tamamlanacaktır.

4 — ANTALYA'DA : 66 milyon liralık Antalya Mensucat fabrikası yine Sovyet kredisiyle tamamlanmaktadır. Makinelermonte edilmektedir.

5 — KARAMAN'DA 52 buçuk milyon liraya mal olacak Karaman Bez fabrikası Rus kredisiyle meydana getirilmektedir.

6 — NEVŞEHİR'DE : 58 milyon liraya çıkan Nevşehir mensucat fabrikası yine Rus kredisiyle meydana getirilmektedir.

7 — İSTANBUL'DA : Keza İstanbul'daki Sud Kostik ve Camı Fabrikası da yine Sovyet kredisiyle ve Sovyet teknik yardımıyla yapılmaktadır.

8 — Sabıklar yavaş yavaş Türk iktisadiyatını uzun vadeli kredilerle Doğu blokuna doğru yönettiriyorlardı. Onların son teşebbüsleri, Ankara'nın su işi ile meşhur Keban barajı projesini tahakkuk ettirmektir. Bunları da Moskova seyahatleri esnasında halletmek ümidindediler.

9 — «Sâbık» lar bu anlaşmaları umumî efkârdan gizlemeğe büyük dikkat sarfetmişlerdi. Ajanlsardan.

KİTA PRAFI:

bütün sanat severlerin okumalarını

YENİ YAYINLAR:

EŞİKTEKİLER : Günümüzün değerli kadın yazarlarından Afet Muhteremoğlu'nun romanı, Hatipoğlu Yayınları arasında yayınlandı. Bu roman Türk Dil Kurumunun Törehan ödülünü Ord. Prof. Suut Kemal Yetkin, — Prof. Dr. Fahir İz — Doç. Dr. Gündüz Akıncı — Behçet Kemal Çağlar — Orhan Hançerlioğlu — Fahir Necat Gencan ve Hikmet Dizdaroğlu'ndan müteşekkil bir jüri 10-11 yeti tarafından müsabakaya katılan müteaddit eserler içinden birinci olarak seçilmiştir.

Genç bir kız hâleti ruhiyesini anlatan ve olayların ilgi çekici taraflarını psikolojik bir metodla inceleyen yazar bu eserinde gerçekten büyük bir başarı elde etmiştir. 132 sahife olup 2 lira fiatla satılan bu eseri bütün okuyucularımıza tavsiye ederiz.

BELKİ : Şair İlhan Geçer'in şiir kitabı Ajans Türk Yayınları arasında yayınlandı. Yıllardır şiirlerini çeşitli asnat dergilerinde yayımlayan şairin bu ikinci kitabıdır.

İlhan Geçer, günümüzün kalbur üstü ozanlarından. O kolayca kaçan şiiri değil, zora kaçan gerçek şiiri işleme ve söyleme yolunda. Onun kendine öz bir şiir evreni, kelimeleri ve deyimleri, deyişleri var. Onun şiirlerini okurken kendimizi anılarımızın ve geçen mutlu günlerimizimizin atmosferi içinde yaşıyoruz sanki. Bu atmosferle birlikte mısralar ve dörtlülükler arasında bir ses benzerliği kitabın sahifelerini kapattıktan sonra bile kulaklarımızda aksi seda yapıyor.

**Senin bambaşka gözlerini hatırlıyorum
Deniz fenerleri gibi çin çin çakan .
Terkedilmiş hâtıralar geçiyor
Yalnızlığın aynalarından.**

Bu, buna benzer daha güzel şiirler var bu kitapta. Fiyatı 3 lira olan bu eseri

GEZİ VE DOSTLUK ÜZERİNE DÜŞÜNCELER : İsmet Kemâl Karadayı'deki olayları yakın bir dostuna mektup anılarını, yurdumuzun çeşitli yönlerindeki olayları yakın bir dostuna mektup yazarcasına anlatmış. Yazar, düşüncelerinde, fikirlerinde gerçekten samimi. Anadolumuzun kuş uçmaz, kervan geçmez bölgelerinin, daha doğrusu garip Anadolunun kaderini söylüyor bu kitap..

Yazarın bu kitap ikinci eseri. Birinci kitabı olan (BAHAR, DENİZ VE KADIN) şiirlerden meydana gelip yazarın ilk denemelerini teşkil ediyor. Gezi ve Dostluk Üzerine Düşünceler ise ilk eseriyle mukayese edilmeyecek derecede olgunluk gösteriyor. Kitabın birinci bölümünde Gezi Notları, ikinci bölümünde Dostluk Üzerine Denemeler, üçüncü bölümü ise bu iki ana konunun düşüncelerini teşkil ediyor.

Edebiyatımızda henüz yeni örneklerini veren bir saha olması dolayısıyla Fransız edebiyatında «Ese» deneme denen bu türlü yazılar üzerinde yazarın daha güçlü, daha olgun eserlerini bekler, bu başarısından dolayı kendisini kutlarken bütün okuyucularımıza önemle tavsiye ederiz.

T. Sabuncuoğlu

«ŞİİRLİ GECE»

Hazırlayan :

ORHAN ULUKAN

Ankara'da bulunan tanınmış şairlerin katıldığı «DSİ Sanat Gecesi» nde okunan şiirler şair Orhan Ulukan tarafından, «Şiirli Gece» adlı bir kitapta toplanmıştır.

Biyografileriyle birlikte 14 şairin bu gecede okudukları 34 şiiri içine alan zisyonu ile DSİ Yayınları arasında çıkmıştır.